Tecvitsiz Kur´an okumak boşuna mı ?

Bayan okuyucumuz: “Tecvitsiz Kur’an okumak boşunadır diyorlar. Doğru mu? Kur’an’ı tecvitle okumak şart mı? Bunun fazileti nedir?”

Kur’an okumanın hiçbir şekli ve tarzı boşuna olamaz. Hiç şüphesiz bütün ibadetlerde olduğu gibi, Kur’an okumakta da daha feyizli ve faziletli haller ve durumlar mevcuttur. Hiç şüphesiz her ibadetin bir usulü, adabı, erkânı ve şekli de vardır. Ama Rabbimiz bizim “yönelişlerimize” ve “kalbimizin temayüllerine” değer veriyor; bizim niyetimize değer veriyor. Allah’a yaklaşma kastıyla, eksik veya noksan da olsa ne biliyor isek, bilgimizi kullanmamızın, Cenab-ı Hak katında makbule şayan olmadığını söylemek doğru değildir. Böyle bir tavır, ubudiyet ruhuna da uygun düşmez. Allah Resulü (sav); “Kur’an’ı zorlandığı halde kekeleyerek okuyana iki kat sevap vardır”1 buyururken; bizim, şöyle veya böyle Kur’an okuyuşumuzu Allah’ın rahmetinin dışında saymamız, kendimize yapabileceğimiz en büyük kötülük olsa gerektir.

Temel meselemiz, Kur’an’ı öğrenmek ve okumaktır. Hatalarımıza bakmadan, eksik ve kusurlarımıza aldırmadan, şunları bilmiyorum, eksik okursam/yanlış okursam günahkâr olurum demeden, iyice öğrendikten sonra bol, bol okurum bahanesine sığınmadan okumak, okumak, okumaktır.

Bahaneler bitmez çünkü. Hatalar da eksik olmaz. Kur’an’ı bilmeyerek yanlış okumakla günahkâr da olmayız. Yüce Allah’ın, kullarına öyle her hatasında azap vereceğini düşünmek, Kur’an’ı anlamamak demektir, İslâm’ı anlamamak demektir, Rahmet Peygamber’inin (sav) mesajını anlamamak demektir. Önemli olan, öğrenmeye çalışmak; öğreninceye kadar da bildiğimizle amel etmektir. Biz öğrenmeye çalıştıkça ve bildiğimizle amel ettikçe, Cenab-ı Hak bilmediğimiz vacip bilgileri de öğrenmemize inşallah kapı açar. Kulun, bildiği ile amel etmesi, aynı zamanda bu bilgilere sahip olmasının bir şükrü; eksik bilgilere ulaşmasının da bir talebi niteliğini taşır. Bildiği ile amel etmemek gibi bir vahamete düşmekten Allah’a sığınalım.

Hiç kuşkusuz, Kur’an’ı doğru okumak için, başka bir ifadeyle “vahiyle geldiği” şekliyle okumak için “tecvit”i bilmek ve uygulamak şarttır. Kur’an’ı öğrendikten

sonra ilk hedefimiz tecvidi de öğrenmek ve uygulamak olmalıdır. Günümüzde kitap, kaset ve diğer araç-gereçlerin de yardımıyla ne Kur'an'ı, ne de tecvidi öğrenmek hiç de zor değildir. Ünlü hafız ve kurrâların hatim kasetlerini dinleyerek okuyuşumuzu düzeltmemiz de mümkündür. Önemli olan istemek ve talep etmektir.

Allah'ın Kitabını öğrenmek aslında hiç de zor olmamakla beraber; feyiz ve fazileti öyle yüksektir ki, eğer zorluk bulunsa bile, bunu göze almaya değer niteliktedir. Resulullah Efendimiz (sav): "Sizin en hayırlınız, Kur'an'ı öğrenen ve öğretendir."2 Buyuruyor. İbn-i Mes'ud'un rivayet ettiği başka bir hadiste yine Allah Resulü (sav): "Kim Allah'ın Kitabından bir harf okursa onun için bir hasene vardır. Bir hasene mukabilinde on misli sevap vardır. Ben 'elif-lâm-mîm'e bir harftir demiyorum; elif bir harftir; lâm bir harftir ve mîm de bir harftir."3 Buyurmaktadır.

Yine, Ebû Hüreyre (ra) rivayet etmiştir ki; Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur: "Bir cemaat Allah'ın evlerinden bir evde toplanır, Allah'ın Kitabını okurlar ve aralarında müzakere ve ders yaparlarsa üzerlerine rahmet iner, onları Allah'ın rahmeti kaplar, çevrelerini melekler kuşatır ve Allah(cc) onları kendi katındaki razı olduğu kulları arasında zikreder."4

Kur'an bizim her şeyimiz. Biz; mü'minler olarak duayı, ilmi, hikmeti, zikri, fikri, tefekkürü, tezekkürü, namazı, niyazı, ibadeti, tevazuu, emri, daveti, dîni, diyâneti… Hülasa ne kadar maddî ve manevî değerimiz varsa hepsini Kur'an'dan aldık.5 Şu halde, Kur'an üzerine ihtimam göstermek bizim her şeyden önce imanımızın gereğidir.

Lütfen Kur'ân okumaya devam edelim.

Dipnotlar :

1- Buhârî ve Müslim

2- Buhârî

3- Tirmizî

4- Müslim

5- Sözler, S. 331